

XII CONTRIBUȚII LA STUDIUL ARBORETELOR DE STEJAR PRODUCĂTOARE DE LEMN APT PENTRU FURNIRE ESTETICE

ING. M. BADEA

în colaborare cu:

ing. N. Badea, ing. V. Badea, ing. M. Bărbat, dr. doc. Al. Beldie, ing. I. Blada, ing. Gh. Ciumac, ing. I. Cojocaru, ing. V. Cucuș, ing. M. Gava, ing. P. Haring, ing. Adr. Ionescu, ing. T. Jurma, ing. A. Liubimirescu, ing. St. Mălureanu, ing. Gh. Popescu, ing. N. Stanciu, ing. St. Tănăsescu, ing. E. Untaru, dr. ing. I. Vlad, ing. T. Vlase.

Cercetările ale căror rezultate sînt expuse în această lucrare s-au desfășurat în perioada 15. XI. 1967 — 30. VI. 1968 de către:

— *Colectiv pentru identificarea zonelor cu arborete de stejar producătoare de lemn apt pentru furnire estetice :*

ing. M. Badea, ing. N. Badea, ing. V. Badea, ing. M. Bărbat, ing. I. Blada, ing. I. Cojocaru, ing. V. Cucuș, ing. M. Gava, ing. P. Haring, ing. T. Jurma, ing. A. Liubimirescu, ing. St. Mălureanu, ing. Gh. Popescu, ing. St. Tănăsescu, ing. E. Untaru, ing. T. Vlase.

— *Colectiv pentru studiul tipurilor de pădure, cu aprofundarea studiului condițiilor staționale :*

ing. M. Badea, dr. doc. Al. Beldie, ing. Gh. Ciumac, ing. P. Haring, ing. Adr. Ionescu, ing. N. Stanciu, dr. ing. I. Vlad

— *Elaborarea acestei lucrări s-a efectuat de către :*

ing. M. Badea și colaboratori:

ing. Adr. Ionescu, ing. N. Stanciu și dr. ing. I. Vlad

— *Ajutoare tehnice :* C. Ionescu, C. Stănescu, I. Vasilache.

A INTRODUCERE

Problema lemnului de stejar pentru furnire estetice prezintă aspecte silviculturale și economice din cele mai variate. Experiența unor țări cu tradiție în acest domeniu, Franța și Germania, arată că nevoile industriei de a avea acest sortiment în cantități cît mai mari, au impus o tehnică de cultură specială, deosebită cu mult de cea folosită în mod curent. În general, pentru furnire estetice este folosit gorunul, dar în multe cazuri s-a găsit și folosit și lemn de stejar pedunculat de bună calitate. În pădurile gospodărite special pentru producerea lemnului de furnire speciale se găsește atît gorun, în majoritate, cît și stejar.

Cerințele din ce în ce mai mari de furnire estetice de stejar (stejar și gorun) au impus și economiei forestiere din țara noastră să depisteze în exploatarea curente parchete — și indirect unitățile de producție — în care se

găsește material de acest fel. În același timp, pe cale industrială a fost necesar să se pună la punct metode de producerea furnirului de cea mai bună calitate.

Cercetările ce s-au efectuat în cadrul INCEF, în perioada 1967—1968, au dus la următoarele concluzii:

— în pădurile de quercinee ale țării noastre sînt suprafețe apreciabile în care se produce lemn pentru furnire estetice, în special de gorun și chiar în exploatările curente se fasonează importante cantități de astfel de material, care dacă ar fi mai bine sortat și dirijat la fabricile de furnire, ar face să se producă furnirul estetic atît de solicitat de industrie;

— pentru producerea în continuare a lemnului pentru furnire speciale, de stejar, actualul ciclu de producție este necorespunzător, el trebuie să fie mărit, acolo unde starea arboretelor permite, deoarece cu cît buștenii sînt mai groși, avînd o creștere uniformă, cu inelele anuale de lățimi mici, aproximativ egale, cu atît sînt mai valoroși, indicele de utilizare a furnirelor estetice fiind foarte mare;

— întrucît cerințele acestui sortiment au crescut continuu, iar în viitor se întrevăde în continuare o creștere și mai mare, se impune crearea unor gospodării specializate pentru producerea lemnului de furnire estetice, care sînt justificate atît din punct de vedere economic cît și silvicultural.

În lucrarea de față se prezintă două aspecte concrete:

— răspîndirea arborilor de gorun și stejar cu lemn apt pentru furnire estetice;

— condițiile staționale în care se produce acest material; tipurile de pădure cu gorun sau stejar apt pentru furnire estetice.

B LOCUL CERCETĂRILOR

Cercetările s-au efectuat în arborete de stejar și gorun de pe un teritoriu vast, care din punct de vedere fizico-geografic este situat în partea externă a Carpaților, în regiunea deluroasă, pe terasele și platformele piemontene și de degradare ale Cîmpiei Române, în Podișul Moldovenesc, în Subcarpații interni și Podișul Transilvaniei, în Piemonturile vestice, în regiunea deluroasă a Munților Vulcanici, în Piemontul Getic și în cel subcolinar Bănățean.

Arboretele cercetate după condițiile de climă și vegetație se încadrează în principal în subzona gorunului și mai puțin în subzona pădurilor amestecate de gorun cu fag sau subzona stejarului pedunculat, a cerului și gîrniței.

Cercetările s-au efectuat în parchetele, posibilitatea 1968 și 1969 (1970), din 110 ocoale silvice, găsindu-se material corespunzător numai în 59 ocoale. În unitățile de producție în care s-a găsit material corespunzător, cercetările s-au extins și asupra restului arboretelor exploatabile, pentru a se putea analiza oportunitatea creării unor serii specializate pentru producerea lemnului apt pentru furnire estetice.

C METODA DE CERCETARE

— Cercetările au constat din identificarea arborilor pe picior după aspectele exterioare și verificarea lor prin doborîrea a 5—6 exemplare în cadrul fiecărui parchet. Pentru o diagnosticare cu o mai mare precizie s-a făcut și o verificare prin debitare în furnire a buștenilor aleși din mai multe parchete care prezentau interes mai mare.

— În cadrul fiecărui parchet s-a făcut estimarea cantităților de material lemnos apt pentru furnire estetice, în scopul arondării resurselor pe fabricile prelucrătoare.

— În parchetele caracteristice situate în diferite regiuni [din țară s-a aprofundat studiul stațional, pentru a se stabili legătura dintre acestea și arboret, în ceea ce privește capacitatea acestuia de a produce lemn pentru furnire estetice. S-a studiat situația — altitudine, expoziție, pantă și poziție pe versant — și caracterizarea sumară a profilului de sol, cu referire specială la: identificarea și grosimea orizonturilor, gradul de podzolire a solurilor, regimul hidrologic și existența procesului de pseudogleizare.

— Prin studiul păturii erbacee, s-au făcut precizări prețioase privitoare la troficitatea, textura, compacitatea și regimul de umiditate a solului. De asemenea, productivitatea vegetației lemnoase existente a constituit criteriul de bază în aprecierea bonității stațiunii și a condițiilor de vegetație pentru diferitele specii lemnoase.

— Condițiile de arboret s-au stabilit prin cercetări asupra provenienței, compoziției, vârstei și clasei de producție, starea arboretelor și legat de acestea modul de gospodărire din trecut.

D REZULTATELE CERCETĂRILOR

Prin cercetările efectuate s-au obținut următoarele rezultate:

a. ZONELE CU ARBORETE DE GORUN ȘI STEJAR PEDUNCULAT CU LEMN APT PENTRU FURNIRE SPECIALE

Cercetările întreprinse în această problemă au scos în evidență și cantitățile de bușteni ce se pot recolta în cadrul planurilor de producție pe anii 1968 și 1969, care au servit unui scop imediat, acela de repartizare pe fabricile de furnire. Cantitățile sînt foarte variate și dacă se raportează la masa lemnoasă totală a parchetului sau numai a lemnului gros se constată variații foarte mari, uneori chiar în cadrul aceleiași unități de producție. Aceasta arată că lemnul de stejar (gorun) apt pentru furnire nu se produce în masă și el apare diseminat, în proporții diferite, în masa întregului arboret.

Arboretele în care s-a identificat astfel de material sînt în majoritate de gorun, stejarul reprezentînd numai aproximativ 20%; sub raportul creșterii și al coloritului, lemnul de stejar este inferior, furnirul rezultat putînd avea utilizări mai puțin pretențioase. Arboretele în care s-a găsit acest material

Fig. XII — 1. Preexistent de gorun de calitate superioară, care a avut trunchiul bine protejat de arborii din jur, U. P. Valea Mare — ocolul silvic Pitești

1. High grade sessile oak pre-existent, whose bole \bar{o} ° \bar{e} il protected by the trees round it. Production unit Valea Mare, Pitești Forest District.

1. Vorbestandt aus Traubeneiche hoher Qualität mit, von den umstehenden Bäumen gut geschütztem Stamm. U. P. Valea Mare—Forsamt Pitești.

eni (U. P. Stoiceni), oc. Voinești (U. P. Izvoarele), oc. Tîrgoviște (U. P. Valea Bratului), oc. Rupea (U. P. Racoș, U. P. Dăișoara, U. P. Rupea), oc. Făgăraș (U. P. Felmer), oc. Sibiu (U. P. Noul, U. P. Cașolt), oc. Agnita (U. P. Dealul Frumos), oc. Dumbrăveni, (U. P. Dumbrăveni), oc. Sighișoara (U. P. Stînga Saioș), oc. Cîmpina (U. P. XII), oc. Văleni (U. P. Căldărușanca), oc. Verbila (U. P. Verbila, U. P. Ceptura), oc. Rîmnicu Sărat (U. P. Buda, U. P. Babaleș, U. P. Dedulești), oc. Gugęști (U. P. Vărzareasca), oc. Vidra (U. P. Bolotești), oc. Panciu (U. P. Chinu, U. P. Mușuroarele), oc. Focșani (U. P. Milcovel, U. P. Arva), oc. Adjud (U. P. II și U. P. VI), oc. Zeletin (U. P. Răchitoasa), oc. Căiuț (U. P. Heltiu), oc. Fintinele (U. P. Trebeș, U. P. Români) oc. Traian. (U. P. Lipova), oc. Pietra Șoimului (U. P. Cut), oc. Gîrcina (U. P. Mijlociu) oc. Văratec (U. P. Tolici), oc. Tg.

aveau vîrsta mai mare de 120 ani, sau aveau un număr mai mare de preexistenți de bună calitate, care depășeau această vîrstă (fig. 1.)

Arboretele cu material lemnos de gorun — și într-o măsură mai mică și de stejar pedunculat — sînt răspîndite în întreaga țară (fig. 2), după cum urmează: oc. Sighet (U. P. Ronișoara), oc. Borlești (U. P. Bărbătoc, U. P. Runcu), oc. Somcuța (U. P. Sălbăduș, U. P. Vișaga), oc. Radna (U. P. Jernova), oc. Lipova (U. P. Labșniț), oc. Făget (U. P. Gladna), oc. Lugoj (U. P. Botinești), oc. Bocșa Română (U. P. Dognecea, U. P. Vasiova), oc. Sasca (U. P. Micoș), oc. Berzeasca (U. P. Comorișnița), oc. Tismana (U. P. Dumbrava), oc. Tg. Jiu (U. P. Sarica-Brădeni), oc. Peșteana (U. P. Romanatul), oc. Filiași (U. P. Susița, U. P. Gîrbovi), oc. Strehaia (U. P. Ceringanu), oc. Horezu (U. P. Lăpușata), oc. Băbeni (U. P. Modoiia), oc. Drăgășani (U. P. Verdea), oc. Cotmeana (U. P. Cotnemița, U. P. Cotmeana Sud U. P. Salcia), oc. Pitești (U. P. Valea Mare, U. P. Colibași, U. P. Mircești), oc. Topoloveni (U. P. Rîncăcoiv), oc. Găești (U. P. Scheiu), oc. Mihăești (U. P. Huluba, U. P. Mizgana), oc. Curtea de Argeș (U. P. Băiculești), oc. Mușetești (U. P. Mușetești), oc. Stoi-

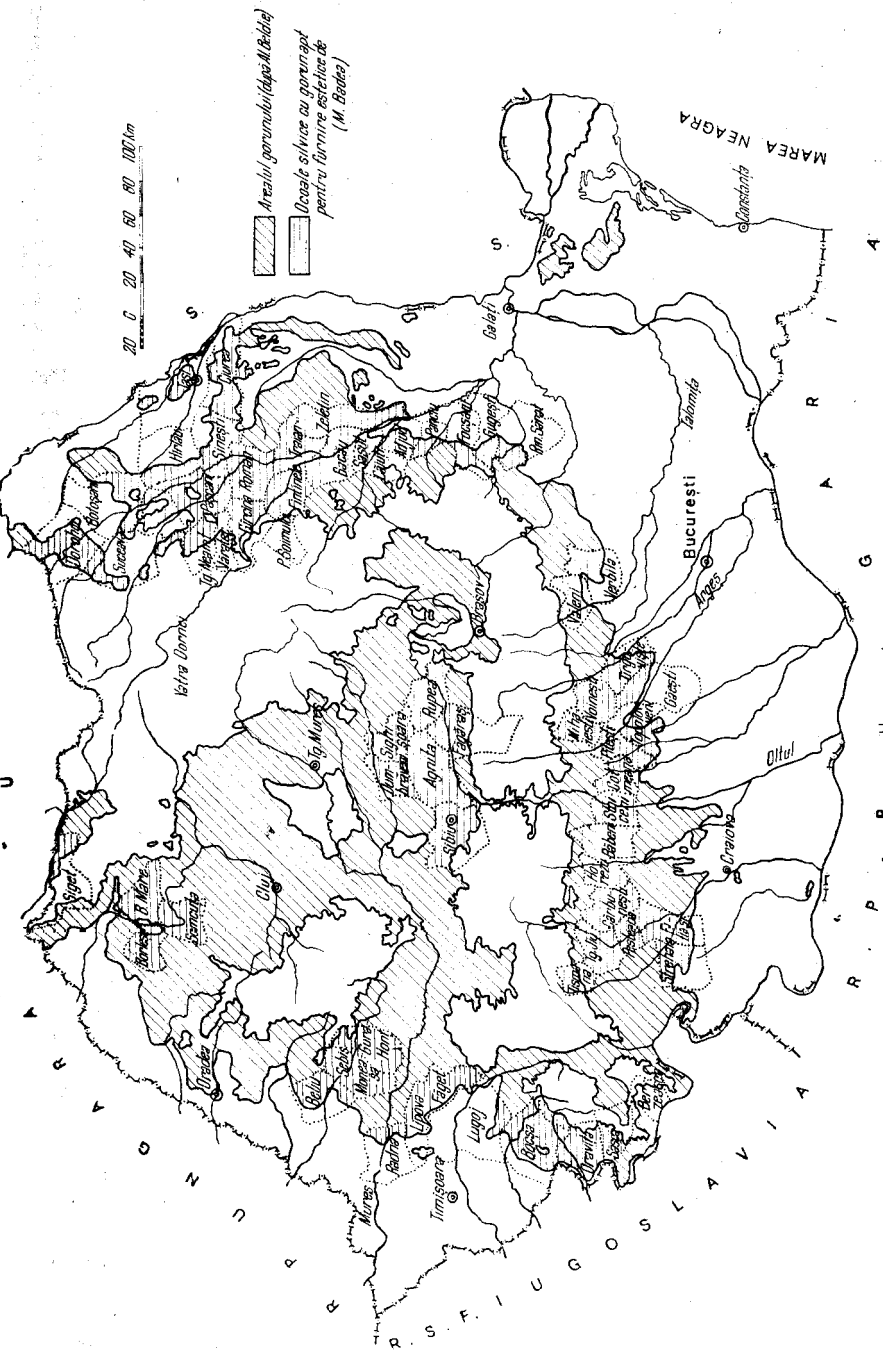

Fig. XII — 2. Ocolul silvic cu arborete de gorun (uneori și stejar) în care se produce lemn apt pentru furnire estetice
 2. Forest Districts with sessile oak stands (sometimes oak + tree) producing wood for aesthetical veneers.
 2. Die Forstämter mit Traubeneichenbeständen (manchmal auch Eiche) die für Edelvermiere geeignetes Holz produzieren.

Fig. XII — 3. Exemplare de gorun cu ritudom mai mare, pietros care are lemn pentru furnire estetice. Ocolul silvic Topoloveni — U. P. Rîncăcirov (foto: ing. V. Badea)

3. Sessile oak individuals with a bigger stony rhytidom, whose wood can be used for aesthetical veneers. Topoloveni Forest District, Rîncăcirov production unit (photo: V. Badea, engineer).

3. Traubeneichenexemplare mit grober, harter Rinde, deren Holz für Edelfurniere geeignet sit. Forstamt Topoloveni — U. P. Rîncăcirov (Photo: Ing. V. Badea)

Fig. XII — 4. Gorun de bună calitate cu trunchiul bine elegant și cu ritidom fin. Ocolul silvic Găiești — U. P. Scheiu

4. High grade sessile oak with a well developed bole and fine rhytidom. Găiești District — Scheiu production unit.

4. Traubeneiche guter Qualität, gut geästet und mit feiner Rinde. Forstamt Găiești — U. P. Scheiul.

Neamț (U. P. Cetatea, U. P. Grași), oc. Ciurea (U. P. Birnova), oc. Sinești (U. P. Cenușa), oc. Dolhasca (U. P. Vorona), oc. Botoșani (U. P. Casula).

Cunoașterea ocoalelor silvice și în cadrul acestora a unităților de parchete în care se găsesc arbori cu material bun pentru furnire estetice are o dublă importanță:

— ajută la planificarea cantităților care trebuie să se obțină anual din exploatările curente, printr-o bună sortare, funcție de care să se facă și zonarea pe fabricile de furnire;

— atrage atenția asupra faptului că în mare parte din arboretele de gorun din țara noastră se poate produce material lemnos de calitate cea mai bună, însă pentru aceasta sînt necesare și o serie de măsuri, printre care mărirea ciclului de producție, aplicarea cu atenție a tratamentelor, a tăierilor de îngrijire etc.

În cadrul zonei întinse în care se găsesc arborete de gorun cu lemn apt pentru furnire speciale se deosebesc unele subzone foarte favorabile, după cum urmează (figurile 3—5):

— în județul Maramureș: oc. Sighet (U. P. Ronișoara), oc. Borlești (U. P. Runcu), oc. Somcuța (U. P. Visaga);

— în județul Timiș: oc. Făget (U. P. Fîrdea), oc. Lugoj (U. P. Botinești-Doinara);

— în județul Mehedinți — oc. Strehaia (U. P. Ceringanu);

— în județul Vâlcea: oc. Băbeni (U. P. Modoia), oc. Horezu (U. P. Lăpușata);

— în județul Dolj — oc. Filiași (U. P. Gîrbovi);

— în județul Argeș: oc. Cotmeana (U. P. Cotmenița, U. P. Salcia), oc. Pitești (U. P. Valea Mare, U. P. Colibași), oc. Mihăești (U. P. Huluba, U. P. Mizgana), oc. Topoloveni (U. P. Rîncăcirov);

— în județul Dîmbovița: oc. Găești (U. P. Scheiu) fig. 4 oc. Voinești (U. P. Izvoarele).

În afară de acestea mai sînt și alte subzone în care se găsesc cantități mai mari de material, în special în Podișul Moldovenesc și Podișul Tîrnavelor, însă calitatea lemnului este mijlocie.

b. CONDIȚIILE STAȚIONALE ÎN CARE VEGETEAZĂ ARBORETELE DE GORUN ȘI STEJAR PEDUNCULAT, CARE AU LEMN APT PENTRU FURNIRE ESTETICE

Condițiile climatice. Teritoriile în care s-au identificat arborete de gorun cu lemn de furnire au un caracter continental și continental moderat, încadrîndu-se (după St. M. Stoenescu) în ținutul climatic B — climă de dealuri, districtul p, climă de pădure (I Bp și II Bp); stejarul pedunculat se extinde în provincia climatică II Ap — climă continentală de pădure din cîmpie. După *Köppen*, climatul se caracterizează ca umed, cu ierni aspre și veri mai puțin călduroase (Dfbx).

Precipitațiile variază între 600—700 (880) mm anual, iar temperatura medie anuală între 10 (5°) — 11°C. Vînturile bat din direcții diferite și au intensități variabile, funcție de sezon sau de caracteristicile locale sau regionale. Vînturile umede bat în nordul țării din vest și nord-vest, iar în sudul țării din sud-est.

La începutul și sfîrșitul sezonului de vegetație se înregistrează un plus moderat de căldură; în perioada iulie-august acest plus este mai mare. Precipitații mai abundente sînt în lunile mai-iunie.

Indicii de ariditate *De Martonne* variază între 25 și 52, fiind favorabili vegetației forestiere.

Condițiile geologice. Pădurile de quercinee în care se produce lemnul pentru furnire estetice sînt situate pe soluri care au apărut pe formații litologice din quaternar și terțiar, pe roci sedimentare, îndeosebi pe loessuri, luturi loesside, marne, argile, luturi, calcare, conglomerate și depozite de nisipuri și roci metamorfice.

Condițiile pedologice, sînt foarte variate, în punctele cercetate identificîndu-se soluri brune de pădure, slab sau mediu podzolite, cu sau fără pseudo-gleizare, brune de pădure puternic podzolite și soluri podzolice argilo-iliuviale, pseudogleizate sau pseudogleice și soluri pseudogleice, formate în majoritate pe luturi, luturi argiloase, argile și gresii, nisipuri, pietrișuri și conglomerate.

În general aceste soluri sînt luto-nisipoase, lutoase în orizontul A care este mai permeabil și mai afînat decît orizontul B, acesta fiind mai compact și în majoritatea cazurilor pseudogleizat, luto-argilos pînă la argilos.

Din punct de vedere al troficității, solurile sînt mezobazice, mai rar eubazice sau oligomezobazice. Reacția solului este slab pînă la puternic acidă.

Umiditatea solurilor variază în timpul verii, de la uscat la reavăn, în unele cazuri cu stagnări de apă pe profil. În perioada de primăvară, solurile sînt reavăne, reavăn-jilave, cu stagnări prelungite de apă pe profil.

Compacitatea și textura grea a orizontului B determină în majoritatea cazurilor un drenaj slab al apei pe profil, solurile fiind de cele mai multe ori pseudogleizate, cu grosimea fiziologică utilă de la 30 la 120 cm.

Caracteristicile morfologice și fizico-chimice variază de la o unitate de sol la alta, însă datorită compensării dintre factori, potențialul silvo-productiv este același și solurile sînt de bonitate mijlocie pentru gorun și stejar. Aceasta este favorabilă producerii lemnului pentru furnire estetice, care trebuie să aibă creșteri anuale cît mai mici. Ca urmare, pe solurile nepodzolite, mai bogate și mai puțin pseudogleizate, de bonitate superioară sau pe solurile pseudogleice, foarte compacte sau superficiale, uscate și cu mult schelet pe profil, de bonitate inferioară, nu se produce lemn pentru furnire estetice.

Tipurile de stațiuni. Din analizarea și sistematizarea materialului de cercetare au rezultat patru grupe de tipuri de stațiuni, separate funcție de zonalitatea fitoclimatică, caracteristicile reliefului și ale solului:

1. STAȚIUNI DIN ZONA FORESTIERĂ DE COLINE MICI ȘI TERASE ÎNALTE, SUBZONA STEJARULUI ȘI SUBZONA GORUNULUI, SITUATE PE VERSANȚI SCURȚI, ÎNSORIȚI ȘI SEMIÎNSORIȚI, UȘOR SAU PRONUNȚAT ÎNCLINAȚI, CU SOLURI BRUNE DE PĂDURE SLAB ȘI MEDIU PODZOLITE, CU SAU FĂRĂ FENOMENE DE PSEUDOGLEIZARE MAI MULT SAU MAI PUȚIN INTENSE, FORMATE PE DEPOZITE SEDIMENTARE CU NISIPURI, PIETRIȘURI, GRESII ȘI LUTURI NISIPOASE, DE BONITATE MIJLOCIE PENTRU STEJARUL PEDUNCULAT ȘI GORUN.

Solurile sînt profunde și foarte profunde, cu o grosime fiziologică utilă de 75—120 cm, cu o textură luto-nisipoasă pînă la luto-argiloasă în orizontul A și luto-argiloasă în orizontul B, fără schelet, mijlociu bogate în humus de tipul mull moder, moderat compacte la suprafață și compacte în profunzime, cu drenaj de regulă slab, mai rar normal, moderat acide (pH=5,1 — 5,4), frecvent mezobazice și mai rar eubazice și oligomezobazice, cu regim de umiditate estival mijlociu reavăn, pînă la reavăn jilav.

Pătura erbacee este reprezentată prin mai multe faciesuri, cu următoarele elemente caracteristice: *Poa pratensis* var. *angustifolia*, *Carex pilosa*, *Allium ursinum*, *Lathyrus vernus*, *Euphorbia amygdaloides*, *Geum urbanum*, *Astragalus glycyphyllos*, *Festuca altissima*.

Stațiunile din cadrul acestei grupe sînt caracteristice următoarelor tipuri de pădure:

- goruneto-șleau de productivitate mijlocie;
- stejăreto-goruneto-șleau de productivitate mijlocie.

2. STAȚIUNI DIN ZONA FORESTIERĂ, DE COLINE MICI ȘI TERASE ÎNALTE, SUBZONA STEJARULUI, SITUATE PE TERASE ȘI PLATOURI CU SOLURI BRUNE DE PĂDURE PUTERNIC PODZOLITE ȘI SOLURI PODZOLICE ARGILO-ILUVIALE. FORMATE PE LUTURI ARGILOASE, DE BONITATE MIJLOCIE PENTRU STEJARUL PEDUNCULAT ȘI GORUN.

Solurile sînt mijlociu profunde și profunde, cu o grosime fiziologică utilă de 35—85 cm, cu o textură luto-nisipoasă pînă la lutoasă în orizontul A și luto-argiloasă pînă la argiloasă în orizontul B, fără schelet, sărace în humus de tip moder, moderat compacte la suprafață și compacte sau foarte compacte în profunzime, puternic pseudogleizate sau pseudogleice cu un drenaj slab și foarte slab în orizonturile cu pseudogleizare, puternic și moderat acide ($\text{pH} = 4,8 - 5,0$), oligobazice și oligomezobazice, cu regim de umiditate alternant sau puternic alternant, cu stagnări de apă pe profil, primăvara, de la temporare la prelungite.

În *pătura erbacee* sînt caracteristice: *Carex brizoides*, *Carex contigua*, *Poa pratensis* var. *angustifolia*.

Stațiunile din cadrul acestei grupe sînt caracteristice următoarelor tipuri de păduri:

- *stejăreto-gorunet de productivitate mijlocie*
- *șleau de deal cu gorun și stejar pedunculat de productivitate mijlocie.*

3. STAȚIUNI DIN ZONA FORESTIERĂ DE DEALURI, SUBZONA GORUNULUI, SITUATE ÎN JUMĂTATEA SUPERIOARĂ A VERSANȚILOR ÎNSORIȚI ȘI SEMIÎNSORIȚI, UȘOR ȘI PRONUNȚAT ÎNCLINAȚI. CU SOLURI BRUNE SLAB ȘI MEDIU PODZOLITE, CU SAU FĂRĂ PSEUDOGLEIZARE. FORMATE PE DEPOZITE SEDIMENTARE, CU NISIPURI, PIETRIȘURI, GRESII, MARNE. LUTURI ARGILOASE ȘI ARGILE. DE BONITATE MIJLOCIE PENTRU GORUN.

Solurile sînt profunde și foarte profunde, cu o grosime fiziologică utilă de 70—120 cm, cu textura luto-nisipoasă, lutoasă în orizontul A și luto-nisipoasă pînă la argilo-lutoasă în orizontul B, mijlociu bogate și mai rar bogate în humus de tip mull-moder, afinate la suprafață și moderat compacte și compacte în profunzime, cu drenaj normal la suprafață și slab în profunzime, la cele cu pseudogleizare, moderat acide ($\text{pH} = 5,0 - 5,8$), mezobazice, mai rar eubazice sau oligomezobazice, cu o umiditate estivală reavănă, cu perioade scurte de stagnări de apă pe profil primăvara, în suprafețele ușor înclinate.

Pătura erbacee variază după troficitatea și reacția solului. Mai frecvent se află: *Luzula luzuloides*, *Carex pilosa*, *Asperula odorata*, *Lathyrus vernus*, *Geum urbanum*, *Mycelis muralis*.

Stațiunile din cadrul acestei grupe sînt caracteristice tipurilor de pădure în care se remarcă alături de gorun prezența fagului:

- *goruneto-făget cu floră de mull de productivitate mijlocie (fig. 5) ;*
- *goruneto-făget cu Luzula luzuloides ;*
- *goruneto-făget cu Festuca altissima ;*
- *șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie.*

4. STAȚIUNI DIN ZONA FORESTIERĂ DE DEALURI, SUBZONA GORUNULUI, SITUATE PE PLATOURI, CULMI LATE SAU VERSANȚI CU DIFERITE EXPOZIȚII, ÎN JUMĂTATEA SUPERIOARĂ A ACESTORA, UȘOR PÎNĂ LA FOARTE PRONUNȚAT ÎNCLINAȚI, CU SOLURI BRUNE DE PĂDURE, PUTERNIC PODZOLITE, PSUDOGLEIZATE, SAU SOLURI PODZOLICE ARGILO-ILUVIALE PSEUDOGLEIZATE SAU SOLURI PSEUDOGLEICE, FORMATE PE DEPOZITE SEDIMENTARE CU LUTURI ARGILOASE, ARGILĂ ȘI TUFURI VULCANICE, DE BONITATE MIJLOCIE PENTRU GORUN.

Solurile sînt mijlociu profunde și profunde, cu o grosime fiziologică utilă de 30—40 cm, cu textură lutoasă, luto-nisipoasă în orizontul A și luto-argiloasă, argiloasă în orizontul B, fără schelet, sărace în humus de tip moder, afinat în orizontul A și compacte și foarte compacte în orizontul B, cu drenaj slab și foarte slab, puternic acide ($\text{pH} = 4,4 - 5,0$), oligobazice și oligomezobazice, estival uscat reavăne pînă la reavăne-jilave cu stagnări prelungite de apă pe profil, primăvara.

În pătura erbacee se află obișnuit: *Luzula luzuloides*, *Festuca altissima*, *Carex pilosa*, *Cytisus hirsutus*, *Poa pratensis* var. *angustifolia*, *Carex brizoides*.

Stațiunile din cadrul acestei grupe sînt caracteristice următoarelor tipuri de pădure:

— gorunet de coastă cu graminee și *Luzula luzuloides* (fig. 6):

— gorunet cu floră de mull de productivitate mijlocie (fig. 7);

— gorunet cu *Carex pilosa*.

Diferențele dintre cele patru grupe de tipuri staționale sînt scoase mai bine în evidență în schema ecologică (fig. 8) ce s-a întocmit, funcție de zonele fito-climatice, unitate de relief (pe orizontală) și unitățile de soluri cu troficitatea lor (pe verticală). La fiecare tip stațional se indică regimul de umiditate predominant al solului în perioada de vegetație.

c. STAREA ARBORETELOR ÎN CARE S-A GĂSIT LEMN APT PENTRU FURNIRE ESTETICE

Cercetările efectuate au scos în evidență că materialul lemnos cel mai bun pentru furnire estetice s-a

Fig. XII — 5. Goruneto-făget cu floră de mull de productivitate mijlocie. Ocolul silvic Topoloveni — U. P. Rîncăciiov

5. Sessile oak — beech stand with mull flora, of a mean productivity. Topoloveni Forest District, Rîncăciiov production unit

5 Traubeneichen = Buchenbestand mit Mullflora mittlerer Productivität. Forstamt Topoloveni U. P. Rîncăciiov

Fig. XII — 6. Gorunet de coastă cu graminee și *Luzula luzuloides*. Ocolul silvic Cotmeana U. P. Cotmenițe

C. Slope sessile oak stand with graminaceae and *Luzula luzuloides*. Cotmeana Forest District, otmeinte Production unit.

6. Traubeneichenbestand auf einem Hang, mit Gramineen und *Luzula luzuloides*. Forstamt Cotmeana U. P. Cotmenițe

Fig. XII — 7. Gorunet cu floră de mull; Ocolul silvic Pitești — U. P. Valea Mare

7. Sessile oak stand with mull flora. Pitești Forest District — Valea Mare production unit.

7. Trauleneichenbestand mit Mullflora. Forstamt Pitești — U. P. Valea Mare

produs în arboretele de productivitate mijlocie, provenite din sămînță, în special în amestecuri de gorun și fag. Total necorespunzător este lemnul produs în tipuri de pădure de productivitate superioară, din cauza creșterilor anuale prea mari. În această categorie se includ gorunetele normale cu floră de mull sau stejăretele de luncă. În afară de acestea s-a mai remarcat că în arboretele exploatabile de gorun există mulți arbori bine conformați, cu diametre care depășesc 40—45 cm, proveniți din lăstari, în cea mai mare parte, sau sămînță, care au trunchiurile drepte, sînt bine elagați, au coroane bine dezvoltate, destul de simetrice, dar cu toate acestea lemnul lor prezintă defecte interioare, care-l fac inapți pentru furnire estetice. Rezultă deci, că pentru stabilirea cu mai multă exactitate a arboretelor cu lemn apt pentru furnire estetice este necesar să se doboare arbori de probă (fig. 9). O siguranță și mai mare o dă debitarea în

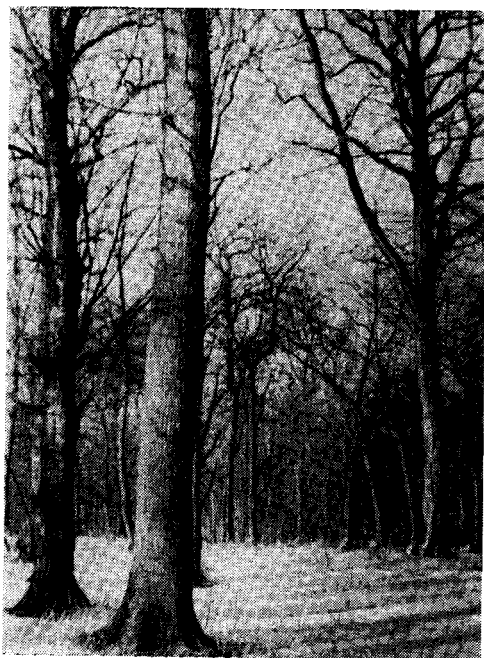

Fig. XII—8. Schema ecologică a stațiunilor de gorun și stejar pedunculat în care se produce material lemnos apt pentru furnire estetice

8. Ecological scheme of the sessile oak sites producing wood for aesthetic veneers.

8. Ökologisches Schema der Traubeneiche- und Stieleichenstandorten in welchen das für Edelfurniere geeignete Holz produziert wird

Unități de relief	Stațiuni colinare și deluroase			
	Stațiuni de coline și terase din etajul stejarului și etajul gorunetelor		Stațiuni deluroase din etajul gorunetelor	
Unități de soluri	Versanți - scurți	Terasa și platouri	Partea sup a versanților	Platouri și culmi late
	Insoșiți-neînsoșiți		Insoșiți-umbriți	
Soluri brune de pădure, mediu podzolic, cu sau fără pseudogleizare eubazice pînă la mezobazice.	1		3	
Soluri brune de pădure, mediu podzolic, cu sau fără pseudogleizare mezobazice pînă la oligomezobazice	Umid estivală Uscat reavăn la Reavăn, iulie		Umid estivală Reavăn	
Soluri brune de pădure puternic podzolică, pseudogleizate oligomezobazice		2	4	
Soluri podzolică argilo-iluviale, pseudogleizate sau pseudogleice oligobazice.		Umid estivală Uscat reavăn la Reavăn	Umiditate estivală: Reavăn la reavăn - iulie	

Fig. XII — 9. Doborîrea unui arbore pentru verificarea calității. Ocolul silvic Tg. Neaț U. P. Cetate.

9. Ällin of a tree to check its quality. Tirgu Neamț Forest District, Cetate production unit.

9. Fällung eines Baumes für die Qualitätsprüfung Forstamt Tg. Neamț, U. P. Cetate.

fabricile de furnire a unor loturi de bușteni. Doborîrea și secționarea arborilor permite să se verifice dacă aceștia au o serie de defecte interioare care îi face inapți pentru furnire estetice: creșteri, culoare sau structură necorespunzătoare, inimă dublă, coajă înfundată, gelivuri, ruluri etc.

Arborii cu lemn apt pentru furnire estetice au vârste de peste 150 ani. Rezultă deci că odată cu epuizarea arboretelor bătrîne, care se mai găsesc pe suprafețe foarte reduse, acest material nu se va mai putea produce dacă nu se mărește ciclul de producție, în mod corespunzător. Această măsură atrage după sine și o gospodărire mai atentă a pădurilor, după metode speciale, în scopul obținerii unor cantități cît mai mari de lemn de calitate superioară.

d. OPORTUNITATEA CREĂRII SERIILOR SPECIALIZATE PENTRU PRODUCEREA LEMNULUI DE STEJAR APT PENTRU FURNIRE ESTETICE

Cerințele mari de material de stejar apt pentru furnire estetice, accentuate în ultimii 2—3 ani, ar putea face să se creadă că este vorba de o modă trecătoare, sortită dispariției foarte curînd, iar odată cu aceasta putînd dispărea și preocupările în această privință. Acest mod de a vedea nu poate ajuta decît ca o justificare pentru urgentarea epuizării cît mai rapid a ultimelor arborete bătrîne care au astfel de material. S-ar mai putea crede că după poziția minoră pe care au avut-o speciile de stejar în urma fenomenului de uscăre, n-ar mai trebui să se insiste prea mult asupra lor. Cerințele continue de acest sortiment de mult timp în urmă, care au sporit mereu, impun să privim și noi în mod realist situația și obligă la măsuri care, pe de o parte să ducă la valorificarea superioară, corespunzătoare, a materialului de stejar ce se exploatează curent, iar pe de altă parte să se ia măsuri de producerea în continuare a lemnului (de gorun sau stejar) de calitate superioară. Această problemă nu se poate rezolva decît prin înființarea unor serii specializate, în care să se creeze cele mai bune condiții pentru producerea lemnului apt furnirelor estetice.

În legătură cu gospodărirea seriilor specializate trebuie să se aibă în vedere următoarele:

— Cu cît arborii și respectiv buștenii sînt mai groși, cu atît aceștia sînt mai buni pentru furnire speciale, datorită în primul rînd randamentului mai mare de la debitare. Experiența țărilor cu tradiție în această privință arată că diametrul minim acceptat este de 55 cm și ca atare diametrul de 40 cm, sau chiar mai mic, fixat prin instrucțiunile noastre oficiale, nu reprezintă decît o situație de compromis, care nu trebuie să fie avut în vedere pentru viitor.

— Obținerea unor diametre mari, impune cicluri de producție mai lungi decît cele folosite pînă în prezent; cercetările efectuate în Franța și Germania în această privință arată că pînă la vârsta de 200—250 ani se produce cel mai bun material pentru furnire estetice.

— Materialul cel mai bun este produs de gorun, în stațiuni de bonitate mijlocie, în special acolo unde apare în amestec și fagul.

Analizând situația unităților de producție cercetate, prin prisma celor arătate mai sus, a rezultat că în unele dintre acestea sînt condițiuni bune pentru a se crea serii de gospodărire specializate în producerea lemnului de stejar (gorun în special) apt pentru furnire estetice; de asemenea, în cadrul lor se pot delimita rezervații de semințiș care să contribuie la înmulțirea acestui fenotip valoros.

Trecerea la constituirea acestor serii în diferite ocoale din țară (vezi tabelul 1), impune existența unor arborete în vîrstă de peste 50 ani, în care să se efectueze lucrări speciale corespunzătoare scopului propus. Bineînțeles că pot fi incluse și arborete mai tinere care să fie îngrijite special, dar nu este de dorit ca speciile să fie constituite numai din acestea.

E CONCLUZII

Din analiza rezultatelor cercetărilor întreprinse se desprind următoarele concluzii:

1. Producerea lemnului de gorun și stejar pentru furnire estetice a preocupat de multă vreme unele țări din Europa — Franța și Germania — care în prezent au o bogată experiență în gospodărirea pădurilor destinate acestui scop. Arboretele sînt de productivitate mijlocie, la fel ca și bonitatea stațiunilor în care vegetează; o caracteristică esențială o constituie precipitațiile care depășesc anual 700—800 mm, avînd o distribuție destul de uniformă.

2. Cele mai bune furnire se obțin din gorun, cu diametre de peste 55 cm, a cărui vîrstă depășește în general 200 ani. Creșterile anuale cele mai bune sînt cele care nu depășesc 2 mm și nu prezintă variații în timp.

3. Pînă în urmă cu 2-3 ani în țara noastră nu a fost o preocupare pentru producerea acestui lemn sau depistarea arboretelor în care se află în anumite proporții, pentru a se lua măsuri de folosire rațională, corespunzătoare valorii sale, sau pentru gospodărirea specială a pădurilor. Cerințele mari din acești ani, de lemn de gorun pentru furnire speciale, nu trebuie să fie considerate ca o modă trecătoare, deoarece nevoile au crescut în permanență, la fel ca și valoarea acestui sortiment. Cercetările efectuate au scos în evidență că avem suprafețe întinse, în țara noastră, care ar putea fi gospodărite special în scopul producerii lemnului pentru furnire estetice. Pentru aceasta este necesară constituirea unor serii specializate în care să se mărească ciclul de producție și să se aplice lucrări corespunzătoare de îngrijire, regenerarea lor făcîndu-se după metode care să asigure înmulțirea gorunului de bună calitate. În unele cazuri, aceleași măsuri se impun și în arboretele valoroase de stejar.

Tabelul 1

Unități de producție în care se pot constitui serii specializate pentru producerea lemnului de gorun sau stejar de cea mai bună calitate

Nr crt.	Inspectoratul silvic	Ocolul silvic	Unități de producție
1	2	3	4
1	Arad	Gurahonț Radna Sebiș-Moneasa	Crocna Soimuș Teuz
2	Argeș	Cotmeana Mihăiești Pitești Topoloveni	Cotmenița, Salcia Huluba, Mîzgana Valea Mare, Colibași Rîncăcirov
3	Bacău	Căiuț Fîntînele Zeletin	Heltiu Trebeș Răchitoasa
4	Botoșani	Botoșani Dorohoi	Coșula Zamostea Deal
5	Brașov	Rupea	Rupea, Racoș
6	Buzău	Rm. Sărat	Babaleș
7	Caraș-Severin	Bocșa Sasca-Montană	Dognecea Micoș
8	Dimbovița	Găești Voinești	Scheiu Izvoarele
9	Dolj	Filiași	Gîrbovi
10	Iași	Ciurea Sinești	Bîrnova Sinești
11	Gorj	Tismana	Dumbrava
12	Maramureș	Borlești Sighet Somcuța	Runcu Ronișoara Visaga

1	2	3	4
13	Mehedinți	Strehaia	Ceringanu
14	Neamț	Gîrcina Piatra Șoimului Tg. Neamț	Mijlocu Cut Cetatea, Grași
15	Prahova	Văleni Verbila	Căldărușanca Verbila
16	Sibiu	Agnita Sibiu	Retiș, Dealul Frumos Cașolt, Noul
17	Suceava	Dolhasca	Vorona
18	Timiș	Făget Lugoj	Firdea Botinești-Doinara
19	Vilcea	Băbeni Horezu	Modoia Lăpușata

4. Cercetările efectuate au scos în evidență că lemnul pentru furnire estetice de gorun și stejar, se produce în mai multe tipuri de pădure, care se pot grupa astfel:

*Grupe I: — goruneto-șleau de productivitate mijlocie ;
— stejăreto-goruneto-șleau de productivitate mijlocie ;*

Sînt situate în zona forestieră de coline mici și terase înalte — subzona stejatului și subzona gorunului — pe versanți scurți, însoriți și semiînsoriți, ușor pronunțat înclinate cu soluri brune de pădure, slab și mediu podzolite totdeauna cu fenomene de pseudogleizare ± intense, formate pe depozite sedimentare, cu nisipuri, pietrișuri, gresii și luturi nisipoase.

*Grupe a II-a: — stejăreto-gorunet de productivitate mijlocie
— șleau de deal cu gorun și stejar pedunculat de productivitate mijlocie.*

Aceste tipuri de pădure se întîlnesc în zona forestieră de coline mici și terase înalte, subzona stejarului, situate pe terase și platouri cu soluri brune de pădure puternic podzolite și soluri podzolice argilo-iluviale luturi argiloase.

*Grupe a III-a: — goruneto-făget cu floră de mull de productivitate mijlocie
— goruneto-făget cu Luzula luzuloides;
— goruneto-făget cu Festuca altissima;
— șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie.*

Se găsesc în zona forestieră de dealuri, subzona gorunului, în jumătatea superioară a versanților însoriți și semiînsoriți, ușor și pronunțat înclinați, cu soluri brune slab și mediu podzolite, cu sau fără pseudogleizare, formate pe depozite sedimentare, cu nisipuri, pietrișuri, gresii, marne, luturi argiloase și argile.

Gruța a IV-a: — *gorunet de coastă cu graminee și Luzula luzuloides*;
— *gorunet cu floră de mull de productivitate mijlocie*;
— *gorument cu Carex pilosa*.

Acestea sînt tipuri răspindite în zona forestieră de dealuri, subzona gorunului, pe platouri, culmi late sau versanți cu diferite expoziții, în partea superioară a acestora, ușor sau foarte pronunțat înclinați, cu soluri brune de pădure, puternic podzolite, pseudogleizate, soluri podzolic argilo-iluviale, pseudo-gleizate, sau soluri pseudogleice, formate pe depozite sedimentare cu luturi argiloase, argile și tufuri vulcanice.

5. Proporția lemnului apt pentru furnire estetice variază foarte mult, chiar în cadrul aceluiași tip de pădure, datorită vârstei arboretelor și stării acestora, ca urmare a modului cum au fost gospodărite pînă acum. Cele mai mari cantități s-au găsit în arboretele în care alături de gorun apare și fagul.

BIBLIOGRAFIE

- Cochet, J. — Contribution à l'étude d'une sylviculture de chêne de qualité. *Revue Forestière Française* nr. 5. p. 313—326, 1958.
- Lorne, R. — À la recherche de la qualité du gros diamètre dans les futaies de chêne. *Revue Forestière Française* nr. 12 p. 746—758, 1956.
— Étude quantitative sur les éclaircies dans les peuplements de chêne de qualité. *Revue Forestière Française* nr. 11 p. 746—768, 1959.
- Milescu, I. — Participarea delegației române la lucrările celui de al XIV-lea Congres al Uniunii Internaționale a Institutelor de cercetări forestiere. *Buletin de informare CDF Silvicultură* nr. 1 „Diverse materiale documentare“ p. 5—10, 1968.
- Pană, G. h. ș.a. — Fabricarea furnirelor estetice. Editat de C.D.F., 1968.
- Pees, A. — Sauvegarde et promotion du tranchage dans l'aménagement des futaies de chêne „Classement-tranche“. *Revue forestière Française*, nr. 1, p. 22—32, 1967.
- Schultz, H. — Der Phänotyp von Furniereichen und die Beziehungen zur Holzfarbe — *Allgemeine Forstzeitschrift* nr. 50, p. 866—869, 1959.
- Vanselow, K. — Die Geschichte der Forsteinrichtung in den Bayerischen Staatswaldungen im Spessart. *Mitteilungen aus der Staatsforstverwaltung Bayerns* 28 Heft, p. 6. 178, 1956.
- Viney, R., Parde, J. — Pour le dossier des chênes de qualité. *Revue Forestière Française* nr 1. p. 44—54, 1960.
- Venet, J. — Sylviculture des forêts de chêne de tranchage. *Revue Forestière Française* nr. 12, p. 746—758, 1967.

XII CONTRIBUTION À L'ÉTUDE DES PEUPEMENTS DE CHÊNE PRODUCTEURS DE BOIS APTE À ÊTRE EMPLOYÉ POUR DES PLACAGES ESTHÉTIQUES

Résumé

Ces derniers 2—3 années l'industrie du bois a exigé de très grandes quantités de placages esthétiques en chêne, comme conséquence du continuel accroissement, sur plan européen de la demande de placages esthétiques de chêne, et que les pays producteurs de cette catégorie de bois — la France et l'Allemagne — n'ont plus suffisamment réussi à couvrir. Les recherches effectuées dans notre pays ont eu, le but d'établir si les peuplements de chêne produisent ce bois supérieur, dans quels endroits dans quelles conditions et, éventuellement, en quelle proportion par rapport au volume total. En base des résultats on peut fixer une attitude de précision l'exploitation future de ces peuplements. Ces résultats sont les suivants:

1. Le meilleur matériau qu'on a identifié est le bois du chêne rouvre, provenant d'arbres plus âgés de 150 ans, aux diamètres plus grands de 45 cm. Cette catégorie — le bois apte à être employé pour les placages esthétiques a été identifié dans des parcelles d'exploitation de 59 cantonnements forestiers situés dans l'air du chêne rouvre, en Roumanie. Les plus favorables des zones identifiées sont: le district Maramureș — le cantonnement forestier Sighet (série Visaga); le district Timiș: le cantonnement Făget (série Firdea), le cantonnement Lugoj (série Botinești-Doinara); le district Vilcea: le cantonnement Băbeni (série Modăia), le cantonnement Horezu (série Lăpușata); le district Dolj — le cantonnement Gîrbovi; le district Argeș: le cantonnement Cotmeana (série Cotmeana, série Salcia) le cantonnement Pitești (série Valea Mare, série Colibași), le cantonnement Topoloveni (série Rincăciuv); le district Dimbovița, le cantonnement Găești (série Scheiu) le cantonnement Voinești (série Izvoarele).

2. Le bois pour les placages esthétiques est produit par plusieurs types forêt de la sous-zone de chêne et de la sous-zone du chêne rouvre, de productivité moyenne, comme l'est aussi la fertilité des stations. On en distingue les groupes suivants:

Le I-er groupe: Forêts de chêne rouvre et de chêne pédonculé mélangés à d'autres feuillus, situés dans la zone forestière de petites collines et de hautes terrasses de la sous-zone du chêne et de la sous-zone du chêne rouvre,

Le II-ème groupe: Forêts de chêne rouvre et de chêne pédonculé dans la sous-zone du chêne situées sur des terrasses et des plateaux.

Le III-ème groupe: Forêts de chêne rouvre en mélange avec du hêtre et avec d'autres feuillus de la sous-zone du chêne rouvre, situées dans la partie supérieure des versants ensoleillés et semi-ensoleillés

Le IV-ème groupe: Forêts de chêne rouvre de la sous-zone du chêne rouvre situées sur des plateaux, sur de larges faites ou sur des versants, dans la partie supérieure de ceux-ci.

3. La proportion de bois apte pour des placages esthétiques varie beaucoup dans le cadre du même type de forêt, dû à l'âge des peuplements ou à leur état en dépendance du mode d'exploitation. La majeure quantité la meilleure qualité de ce matériaux se trouve dans les peuplements de chêne rouvre mélangés de hêtre.

4. Étant donné le fait que les forêts produisant cette catégorie supérieure de bois sont nombreuses, il est recommandable de créer des séries spécialisées pour la production du bois apte pour des placages esthétiques qu'on exploitera conformément à ce but.

XII BEITRÄGE ZUM STUDIUM DER EICHENWÄLDER DEREN HOLZ FÜR DIE ERZEUGUNG DES EDELFURNIERS GEEIGNET IST

Zusammenfassung

In den letzten 2—3 Jahren erforderte die Holzindustrie sehr hohe Mengen Edelfurniere aus Eichenholz. Die stets steigende Nachfrage an Edelfurnier aus Eichenholz in ganz Europa konnte von den produzierenden Ländern — Frankreich und Deutschland — nicht mehr gedeckt werden. Die in unserem Lande durchgeführten Forschungen verfolgten das Ziel der Feststellung ob dieses Edelholz in den Eichen — oder Traubeneichenbeständen zu erntea sei, an welchen Standorten, unter welchen Standortbedingungen und, möglicherweise, in welchem Verhältnis (im Vergleich zur Gesamtholzmasse) es zu finden ist. Auf Grund dieser Resultate wird eine genaue Stellung für den künftigen Betrieb dieser Wälder zu bestimmen sein.

1. Das beste Holzmaterial wurde in den Traubeneichenbeständen identifiziert, und eigentlich in denjenigen Bäumen deren Alter höher als 150 Jahre ist und welche 45 cm in Durchmesser überschritten haben. Dieses für die Erzeugung der Edelfurniere geeignete Holzmaterial wurde in Schlagflächen aus 59 Forstrevieren die im rumänischen Verbreitungsgebiet der Traubeneiche liegen identifiziert. Folgende Zonen wurden als sehr günstig anerkannt: im Distrikt Maramureş: Forstrevier Siget (Betriebsklasse Ronişoara), Forstrevier Borleşti (Betriebsklasse Runcu). Forstrevier Şomcuţa (Betriebsklasse Visaga); im Distrikt Timiş. Forstrevier Făget (Betriebsklasse Firdea), Forstrevier Lugoş (Betriebsklasse Botineşti-Doineaga) im Distrikt-Mehedinţi, Forstrevier Strehăia (Betriebsklasse Ceringanu, im District Vilcea, Forstrevier Băbeni (Betriebsklasse Modoia), Forstrevier Filaşi (Betriebsklasse Gîrbovi); im Distrikt Argeş, Forstrevier Cotmeana (Betriebsklasse Cotmeniţa, Betriebsklasse Salcia), Forstrevier Piteşti Betriebsklasse Valca Mare Betriebsklasse Colibaşi), Forstrevier Mihăeşti (Betriebsklasse Mizgana, Betriebsrevier Huluba), Forstrevier Topoloveni (Betriebsklasse Rîncăciov); im Distrikt Dimboviţa Forstrevier Găeşti (Betriebsklasse Scheiu), Forstrevier Voineşti (Betriebsklasse Izvoarele).

2. Das Holz für die Erzeugung der Edelfurniere wird aus mehreren Waldtypen der Unterzone der Eiche und der Traubeneiche, mittlerer Produktivität und mittlerer Fruchtbarkeit, geerntet. Diese Waldtypen werden folgenderweise gruppiert:

I Gruppe: Traubeneichen — und Stieleichenwälder auch mit anderen Laubhölzern gemischt, in der Forstzone der Eichen — und Traubeneichenunterzone

II Gruppe: Traubeneichen — und Stieleichenwälder der Eichenunterzone, auf Terrassen und Hochebenen

III Gruppe: Traubeneichenwälder, mit Buche und anderen Laubhölzern der Traubeneichenunterzone gemischt, im oberen Teil der sonnigen und halbsonnigen Hängen.

IV Gruppe: Traubeneichenwälder der Traubeneichenunterzone, auf Hochebenen, breiten Gipfeln oder am oberen Teil der Hänge liegend.

3. Das Verhältnis von für Edelfurniere geeignetem Holz schwankt unter sehr weiten Grenzen selbst im Rahmen desselben Waldtyps, in Abhängigkeit des Alters und des der Betriebsart zuzuschreibenden Zustandes. Das beste Material und die grössten Mängen davon wurde in den mit Buche gemischten Traubeneichenbeständen gefunden.

4. Da diese überlegene Holzsorte in zahlreichen Wäldern produziert wird, ist die Erschaffung von spezialisierten Betriebsklassen für die Erzeugung des für Edelfurniere geeigneten Holzes zu empfehlen; auch sollen diese Wälder zweckmässig gepflegt werden.